31999R1601

UREDBA SVETA (ES) št. 1601/1999
z dne 12. julija 1999
o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev in o dokončnem pobiranju začasnih dajatev, uvedenih na uvoz žice iz nerjavnega jekla premera manj kakor 1 mm s poreklom iz Indije, ter o ustavitvi postopka v zvezi z uvozom žice iz nerjavnega jekla premera manj kakor 1 mm s poreklom iz Republike Koreje

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2026/97 z dne 6. oktobra 1997 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti [1], in zlasti členov 14 in 15 Uredbe,

ob upoštevanju predloga Komisije, ki ga je dala po posvetovanju s svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

(A) ZAČASNI UKREPI

(1) Komisija je z Uredbo (ES) št. 619/1999 [2] (v nadaljnjem besedilu „začasna uredba“) uvedla začasne izravnalne dajatve na uvoz žice iz nerjavnega jekla premera manj kakor 1 mm (v nadaljnjem besedilu „tanka žica iz nerjavnega jekla“ ali „zadevni proizvod“), ki je po poreklu iz Indije in iz Republike Koreje (v nadaljnjem besedilu „Koreja“) in se v tarifni oznaki KN uvršča pod oznako ex 7223 00 19).

(B) NADALJNJI POSTOPEK

(2) Po obvestilu o bistvenih dejstvih in razmislekih, na podlagi katerih je bila sprejeta uvedba začasnih ukrepov na uvoz tanke žice iz nerjavnega jekla s poreklom iz Indije in Koreje (v nadaljnjem besedilu „obvestilo“), so številne zainteresirane stranke predložile pisne pripombe. Strankam je bila na zahtevo dana tudi možnost za ustno zaslišanje.

(3) Komisija je nadaljevala z iskanjem in preverjanjem vseh informacij, za katere je menila, da so potrebne za njene dokončne ugotovitve.

(4) Vse stranke so bile obveščene o bistvenih dejstvih in razmislekih, na podlagi katerih se namerava priporočiti (i) uvedba dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz iz Indije in dokončno pobiranje varščin, položenih za začasne dajatve na ta uvoz, ter (ii) ustavitev postopka v zvezi z uvozom iz Koreje brez uvedbe ukrepov. Po tem obvestilu jim je bil dan tudi rok za predložitev stališč.

(5) Po proučitvi ustnih in pisnih pripomb, ki so jih predložile stranke ter, kadar se je štelo za primerno, so bile začasne ugotovitve ustrezno spremenjene.

(C) ZADEVNI IZDELEK IN PODOBEN IZDELEK

(6) Zadevni izdelek je tanka žica iz nerjavnega jekla, ki vsebuje 2,5 masnega odstotka ali več niklja, druga kakor tista, ki vsebuje 28 masnih odstotkov ali več, vendar ne več kakor 31 masnih odstotkov niklja, in 20 masnih odstotkov ali več, vendar ne več kakor 22 masnih odstotkov kroma.

(7) V predhodni fazi preiskave je bilo ugotovljeno, da med žico iz nerjavnega jekla, ki je predmet te preiskave, to pomeni žico premera 1 mm ali več (debela žica), in med žico iz nerjavnega jekla premera manj kakor 1 mm (tanka žica) obstajajo razlike v fizikalnih lastnostih in uporabi. Poleg tega se je tudi pokazalo, da glede uporabe debela in tanka žica nista medsebojno zamenljivi ali pa sta medsebojno zamenljivi le v zelo omejenem obsegu. Vendar pa je bilo v začasni uredbi tudi navedeno, da bo treba v okviru dokončne preiskave nadalje preučiti, ali je med tema dvema izdelkoma mogoče potegniti jasno ločnico.

(8) Na podlagi dodatnih informacij, ki so jih zbrale zainteresirane stranke, se sklepa, da sta debela in tanka žica dva različna izdelka, saj imata različne fizikalne lastnosti in se uporabljata za različne namene. Prvič, razlike v fizikalnih lastnostih debele in tanke žice so v natezni trdnosti, zrnati strukturi in prevleki žice iz nerjavnega jekla. Drugič, glede raznih uporab teh dveh izdelkov je bilo ugotovljeno, da se debela žica uporablja za bolj obremenjene tehnične dele, kot so vezni elementi, elementi za armiranje zidov, varilna žica itd. Tanka žica pa se praviloma uporablja za fine dele, kot so sita in filtri (žična mreža) z majhnimi odprtinami za filtriranje zelo finih ali majhnih delcev (na primer filtri za prah ali kemični filtri), za medicinske/kirurške namene itd.

(9) Na podlagi zgoraj navedenega se sklepa, da sta tanka in debela žica dva različna izdelka, ki imata različne lastnosti in uporabo, ter da s stališča uporabnikov žice iz nerjavnega jekla nista medsebojno zamenljivi.

(10) Ker nobena od zadevnih strank ni predložila argumentov k začasnim ugotovitvam Komisije o obravnavanem izdelku ter k ugotovitvam Komisije o enakem izdelku, se potrdijo dejstva in ugotovitve iz uvodnih izjav 8 do 12 začasne uredbe.

[1] UL L 288, 21.10.1997, str. 1.
[2] UL L 79, 24.3.1999, str. 60.

(D) **SUBVENCIJE**

I. INDIJA

1. **Shema „Passbook“ (PBS) in shema „Duty Entitlement Passbook“ (DEPB)**

(11) Indijska vlada (v nadaljnjem besedilu „IV“) in devet proizvajalcev - izvoznikov so trdili, da je Komisija ti shemi, ki sta opisani v uvodnih izjavah 14 do 25 in 26 do 35 začasne uredbe, napačno ocenila glede obsega subvencije in višine izpodbojne koristi. Napačna naj bi bila predvsem ocena Komisije glede koristi v okviru teh shem, saj se v skladu s členom 2 Uredbe št. 2026/97 (v nadaljnjem besedilu „Osnovna uredba“) za subvencijo lahko šteje samo presežno povračilo dajatve.

(12) Komisija je uporabila naslednjo metodo, da bi ugotovila, ali PBS in DEPB pomenita subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da bi, če je to tako, izračunala višino koristi. Komisija je v skladu s členom 2(1)(a)(ii) Osnovne uredbe ugotovila, da ti shemi vsebujeta finančni prispevek IV, saj vlada sicer predpisanih dajatev (to je uvoznih dajatev) ne pobira. Poleg tega ima s tem korist tudi prejemnik, saj proizvajalcem - izvoznikom ni bilo treba plačati običajnih uvoznih dajatev.

(13) V členu 2(l)(a)(ii) Osnovne uredbe pa je predvidena izjema k temu splošnemu pravilu, med drugim za sheme povračila in nadomestnega povračila, ki izpolnjujejo stroge predpise iz prilog I(i), II (povračilo: opredelitev in predpisi) in III (nadomestno povračilo: opredelitev in predpisi) k Osnovni uredbi.

(14) Analiza Komisije je pokazala, da niti PBS niti DEPB ni shema povračila ali shema nadomestnega povračila. Ti shemi ne predpisujeta, da se sme uvažati samo blago, ki se porablja pri proizvodnji blaga za izvoz (Priloga II k Osnovni uredbi). Poleg tega ni sistema, s katerim bi se lahko preverilo, ali se uvoženo blago dejansko porablja v proizvodnem procesu. Prav tako ni shema nadomestnega povračila, saj se za uvoženo blago ne zahteva, da je enake kakovosti in enakih lastnosti kakor doma nabavljeni vložki, ki se uporabljajo pri proizvodnji blaga za izvoz (Priloga II Osnovne uredbe). Nenazadnje pa so proizvajalci - izvozniki do koristi v okviru PBS in DEPB upravičeni ne glede na to, ali vložke sploh uvažajo. Za pridobitev koristi je dovolj, da izvoznik blago zgolj izvaža, in mu ni treba dokazovati, da so bili vložki dejansko uvoženi; tako so proizvajalci - izvozniki, ki vse svoje vložke nabavljajo lokalno in ne uvažajo blaga, ki se lahko uporabi kot vložki, še vedno upravičeni do koristi v okviru PBS in DEPB. Zato PBS in DEPB ne izpolnjujeta nobene izmed določb iz prilog I do III. Ker se torej izjema k opredelitvi subvencije iz člena 2 Osnovne uredbe ne uporablja, je izpodbojna korist enaka odpustu vseh uvoznih dajatev, ki jih je navadno treba plačati za celoten uvoz.

(15) Na podlagi zgoraj navedenega je jasno razvidno, da je presežen odpust uvoznih dajatev osnova za izračun višine koristi samo v primeru dopustnih shem povračila in nadomestnega povračila. Ker pa je bilo ugotovljeno, da PBS in DEPB ne spadata v nobeno od obeh kategorij, je korist enaka skupnemu odpustu uvoznih dajatev in ne morebitnemu presežnemu odpustu.

(16) IV in devet proizvajalcev - izvoznikov so dokazovali, da je obravnava teh shem v neskladju z začasnimi ugotovitvami iz vzporedne protidampinške preiskave, saj je Komisija v protidampinški preiskavi odobrila nadomestilo za uvozne dajatve, ki v okviru PBS in DEPB niso bile plačane za tiste uvožene vložke, ki so bili dejansko porabljeni pri proizvodnji blaga za izvoz.

(17) Vendar pa je bil v skladu s členom 2(10)(b) Osnovne protidampinške uredbe (Uredba (ES) št. 384/96 [1]) nadomestilo izvedeno samo v primerih, v katerih je bilo dokazano, da je bil material, za katerega so bile plačane uvozne dajatve, fizično vgrajen v zadevni izdelek, prodan na notranjem trgu, in da se uvozne dajatve niso pobrale ali povrnile, če je bil izdelek izvožen v Skupnost. Takšno nadomestilo, ki bo v končni fazi znižal stopnje dampinga, pa je v okviru protisubvencijske preiskave nepomembno, saj je za PBS in DEPB že bilo ugotovljeno, da sta na podlagi določb Osnovne uredbe izpodbojni iz zgoraj navedenih razlogov. Kakor hitro se ugotovi obstoj subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, je korist za prejemnika, kakor je razloženo zgoraj, enaka polnemu znesku uvoznih dajatev, ki jih proizvajalec - izvoznik ni plačal na vse uvozne posle. V tem okviru ni naloga Komisije, da rekonstruira PBS in DEPB, da bi določila, kateri izdelki so fizično vgrajeni in kateri ne. Poleg tega je treba poudariti, da so glede namena, metodologije izračuna in pravne podlage analize izpodbojnosti sheme na eni strani in nadomestila za fizično vgrajene vložke na drugi strani popolnoma različne. Namen preverjanja spornega popravka v okviru protidampinških preiskav je prilagoditi normalne vrednosti. Cilj preverjanja izpodbojnosti sheme v protisubvencijski preiskavi pa je ugotoviti, kakšne koristi

[1] UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 905/98 (UL L 128, 30.4.1998, str. 18).

je izvoznik prejel v okviru te sheme. Poleg tega je metodologija izračuna drugačna v protidampinških in v protisubvencijskih preiskavah. Medtem ko se v protidampinških primerih popravek odobri zgolj za izvoz zadevnih izdelkov v Skupnost, se v protisubvencijskih preiskavah v skladu s členom 7(2) Osnovne uredbe in v skladu s „Smernicami za izračun višine subvencij v preiskavah v zvezi z izravnalnimi carinami“ (v nadaljnjem besedilu „Smernice za izračun“) ([1]) preverijo koristi na podlagi skupnega izvoza vseh izdelkov v vse namembne kraje.

(18) IV in devet proizvajalcev - izvoznikov so nadalje dokazovali, da bi morala Komisija preučiti, ali je dejansko prišlo do presežnega povračila uvoznih dajatev na vložke, porabljene v proizvodnem procesu.

(19) Kakor je že razloženo v uvodnih izjavah 12 do 15, vsebujeta prilogi II in III pravila za ugotavljanje, ali shema pomeni povračilo dajatev ali nadomestno povračilo dajatve. Presežen odpust uvoznih dajatev je osnova za izračun koristi samo v primeru shem povračila in nadomestnega povračila. Tega argumenta tako ni mogoče sprejeti, saj se vprašanje presežnega odpusta pojavi samo v okviru ocenjevanja pravilno izdelanih shem povračila/nadomestnega povračila, in ugotovljeno je bilo, da PBS in DEPB nista shemi povračila ali nadomestnega povračila v smislu Priloge I(i) ter prilog II in III k Osnovni uredbi.

(20) IV in devet proizvajalcev - izvoznikov so Komisiji očitali, da ni preučila, ali IV ima sistem ali postopek za potrjevanje, kateri vložki se porabljajo v procesu proizvodnje blaga za izvoz in v kakšnih količinah. IV je trdila, da so standardni input/output normativi ustrezen sistem preverjanja.

(21) Ta argument je povezan z vprašanjem, ali se PBS in DEPB lahko štejeta za shemi povračila ali nadomestnega povračila. Ker je bilo ugotovljeno, da PBS in DEPB nista shemi povračila ali nadomestnega povračila v smislu prilog II in III k Osnovni uredbi, nadaljnje preverjanje ni potrebno. Tudi če bi PBS in DEPB izpolnjevali merila iz prilog II in III, bi bilo treba sklepati, da primeren sistem preverjanja ne obstaja. Input/output normativi so seznam možnih postavk, ki se lahko porabljajo v proizvodnem procesu, in njihovih količin. Vendar pa input/output normativi niso sistem preverjanja v smislu odstavka 5 Priloge II k Osnovni uredbi. V teh normativih ni predvideno preverjanje, kateri vložki se dejansko porabljajo v proizvodnem procesu, in ni predviden sistem za preverjanje, ali so bili ti vložki dejansko izvoženi.

(22) IV in devet proizvajalcev - izvoznikov so trdili, da je Komisija višino izpodbojne subvencije nepravilno izračunala na podlagi vrednosti dobropisa v licenci DEPB namesto na podlagi neto prodajne vrednosti licence. Ena od družb je trdila, da bi se moral prometni davek, plačan ob prodaji licence, odšteti od skupne višine subvencije.

(23) Po sedanjih določbah DEPB ima družba, ki je pridobila licence, dve možnosti: bodisi lahko uvaža katerikoli izdelek (razen izdelkov iz negativne liste) s poračunavanjem dobropisov z zapadlimi uvoznimi dajatvami bodisi lahko prenese licenco na tretjo osebo. Kakor je razloženo v uvodni izjavi 34 začasne uredbe, Komisija meni, da „prodaja licence po ceni, ki je nižja od nominalne vrednosti, je izključno poslovna odločitev, ki ne spremeni koristi, prejete v okviru sheme“. V členu 7 Osnovne uredbe so poleg tega našteti elementi, ki se lahko odštejejo od višine subvencije. Od višine subvencije se lahko odštejejo takse za vloge ali drugi stroški, ki jih je treba nositi, da se izpolnijo pogoji za odobritev subvencije ali da se pridobi subvencija. Prenos nižjega zneska koristi, kot je dejansko odobrena, in prometni davek se ne moreta šteti za utemeljena odbitka v smislu člena 7 Osnovne uredbe, saj ta elementa ne pomenita stroškov, ki jih je treba nositi, da se izpolnijo pogoji za odobritev subvencije ali da se pridobi subvencija.

(24) IV in devet proizvajalcev - izvoznikov so dokazovali, da je Komisija pri izravnavi del koristi v okviru teh shem zajela dvakrat, saj se ta postopek prekriva s preiskavo v zvezi s svetlimi palicami iz nerjavnega jekla.

([1]) UL C 394, 17.12.1998, str. 6.

(25) Komisija je uporabila isto metodologijo kakor pri antibiotikih ([1]) in palicah iz nerjavnega jekla ([2]). V skladu s členom 7(2) Osnovne uredbe je bila višina subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določena tako, da se je vrednost skupne subvencije pripisala skupnemu izvozu. Ker izvozne subvencije niso bile vezane na izvoz zadevnega izdelka, temveč na celoten izvoz družb, je bilo po mnenju Komisije primerno, da se uporabi ta metodologija. Pri uporabi te metodologije koristi, ki so že bile izravnane v okviru postopka v zvezi s palicami iz nerjavnega jekla, niso bile zajete dvakrat, saj so bile subvencije pripisane celotnemu izvozu.

(26) Ena od družb, Raajratna Metal Industries Ltd, je ugovarjala metodologiji, ki jo je Komisija uporabila pri izračunu koristi v okviru shem PBS in DEPB. Trdila je, da bi se morali upoštevati samo zneski, ki so se za zadevni izdelek knjižili v dobro v obdobju preiskave. Ta znesek, navaja družba, bi se potem za izračun koristi moral pripisati ustreznim prihodkom od izvoza zadevnega izdelka.

(27) Če bi Komisija ta argument sprejela, bi to po njenem mnenju pomenilo, da se izravnavajo potencialne koristi in ne dejanske koristi, ki so nastale v obdobju preiskave. Ker za družbo ni mogoče reči, da je prejela subvencijo, dokler dobropisa ne uporabi, je Komisija sklenila, da skupni izkoriščeni bremepisi najbolje odražajo dejansko korist za družbo. Ta argument se zato zavrne.

2. **Shema „Export Promotion Capital Goods“ (EPCGS)**

(28) Tri družbe so vložile zahtevek glede sheme „Export Promotion Capital Goods“ (EPCGS), ki je opisana v uvodnih izjavah 36 do 39 začasne uredbe. Ta zahtevek se nanaša na porazdelitev koristi čez normalno amortizacijsko dobo stalnih sredstev.

(29) Dokazovalo se je, da sta bili v pismu z obvestilom in v začasni uredbi uporabljeni različni amortizacijski dobi. Komisija je ugotavljala povprečje amortizacijskih dob vseh proizvajalcev - izvoznikov zadevnega proizvoda in prišla do povprečne amortizacijske dobe 12 let. Ta doba se je uporabila v začasni ugotovitvi in se bo potrdila v okviru dokončne ugotovitve. Znesek subvencije v okviru EPCGS se je porazdelil čez 12 let v skladu s členom 7(3) Osnovne uredbe.

(30) Ena od družb je dokazovala, da se njeno investicijsko blago amortizira po 21 letih in da bi se morala uporabiti ta amortizacijska doba, ne pa povprečje 12 let.

(31) Kakor je razloženo zgoraj, so službe Komisije v okviru oblikovanja začasnih ugotovitev določile normalno amortizacijsko dobo za investicijsko blago pri proizvajalcih žice iz nerjavnega jekla (12 let) na podlagi povprečne amortizacijske dobe sodelujočih indijskih proizvajalcev - izvoznikov. To je v skladu z zahtevami člena 7(3) Osnovne uredbe, po katerem se v primeru subvencije, ki jo je mogoče vezati na pridobitev stalnih sredstev, višina subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izračuna tako, da se subvencija porazdeli čez obdobje, ki ustreza normalni amortizaciji takšnih stalnih sredstev v zadevni gospodarski panogi. Z vidika te določbe ni primerno, da se uporabi amortizacijska doba, specifična za posamezno družbo. Zahtevek se zato zavrne.

3. **Shema oprostitve davka od dohodka**

(32) Ena od družb, Drawmet Wires Ltd, ni predložila kopije svoje napovedi za odmero davka od dohodka v roku, ki ga je določila Komisija, in se je zato v okviru oprostitve davka od dohodka štela kot nesodelujoča stranka. Po obvestilu je ta družba predložila kopijo svoje napovedi za odmero davka od dohodka, ki je pokazala, da ji v okviru te sheme koristi niso bile odobrene. Stopnja subvencije za Drawmet Wires Ltd se zato zniža na 8,5 %.

4. **Višina subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi**

(33) Ob upoštevanju zgornjih dokončnih ugotovitev, povezanih s posameznimi shemami, je višina subvencij, subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za posamezne proizvajalce - izvoznike v preiskavi naslednja:

([1]) UL L 273, 9.10.1998, str. 4.
([2]) UL L 202, 18.7.1998, str. 44.

	PBS	DEPB	EPCGS	Davek od dohodka	Skupaj
Drawmet Wires	1,4 %	7,1 %	0,0 %	0,0 %	8,5 %
Indore Wire	7,7 %	10,7 %	0,9 %	0,0 %	19,3 %
Isinox Steel	4,3 %	5,8 %	0,0 %	0,0 %	0,1 %
Kei Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Macro Bars	9,6 %	12,6 %	0,0 %	3,2 %	25,4 %
Mukand Ltd	7,5 %	5,7 %	0,0 %	0,0 %	13,2 %
Raajratna	23,3 %	13,7 %	0,0 %	5,9 %	42,9 %
Venus Wire	19,8 %	14,3 %	0,0 %	1,3 %	35,4 %

(34) Višina subvencije, dokončno ugotovljena za tiste indijske družbe, ki v tej preiskavi niso sodelovale, znaša, izraženo v odstotku neto cene franko meja Skupnosti, 44,4 %, kar je vsota najvišjih subvencij, odobrenih kateremu koli sodelujočemu izvozniku v okviru posamezne sheme.

II. KOREJA

1. **Programi posojil**

(a) *Izračun referenčne obrestne mere*

(35) Korejska vlada (v nadaljnjem besedilu „KV“) je sklicujoč se na člena 19(4) in 6(1)(a) ter na točki (k) in (1) Priloge I k Sporazumu o subvencijah in izravnalnih ukrepih (SSIU) trdila, da bi se morala višina subvencije v primeru posojil izračunati na podlagi stroškov, ki jih ima s tem vlada, ne pa na podlagi koristi za prejemnika.

(36) Zagovarja se stališče, da določbe, na katere se sklicuje KV, ne veljajo za programe posojil v preiskavi. V skladu s členom 19(4) SSIU obračunana izravnalna dajatev ne sme biti višja, kakor je ugotovljena višina subvencije, izračunana na podlagi podeljene koristi. Ta določba je bila upoštevana, saj se je sledilo izrecnim pravilom za izračun subvencije v primeru posojil, to je členu 5 in točki (b) člena 6 Osnovne uredbe, ki vključujeta člen 14(b) SSIU. Ta pravila jasno določajo, da je treba subvencijo izračunati na podlagi dobljene koristi, ki je enaka razliki med zneskom, ki ga družba kot prejemnica posojila plača, in zneskom, ki bi ga družba plačala za primerljivo komercialno posojilo. Člen 19(4) SSIU ne predpisuje, da bi se morala subvencija izračunavati na podlagi stroškov, ki jih ima s tem vlada. Člen 6(1)(a) SSIU, ki se nanaša na to, kdaj se v določenih okoliščinah lahko sklepa o resni škodi, se v postopkih izravnalnih dajatev ne uporablja. Točka (k) Priloge I k SSIU, ki je prepisana v Prilogi I k Osnovni uredbi, predvideva posebna pravila za izvozne kredite, ki so izjeme od splošnih pravil za izračun subvencij v primeru posojil. Točka (1) sama po sebi ne določa, da ima pristop na podlagi stroškov, ki jih ima s tem vlada, prednost pred izrecnimi pravili iz člena 5 in točke (b) člena 6 Osnovne uredbe, še zlasti ker je ta točka že bila navedena v ponazoritvenem seznamu izvoznih subvencij, sprejetem v tokijskem krogu pogajanj GATT, torej v času, ko pravila STO še niso vključevala pristopa na podlagi koristi za prejemnika.

(37) KV je poleg tega trdila, da je bilo pri primerjavi obresti, plačanih za program državnih posojil in za komercialno posojilo, napačno predpostavljeno, da so obrestne mere za vsa posojila v gospodarstvu enake.

(38) Komisija ne predpostavlja, da so vsa posojila enaka, temveč je za referenco v skladu s členom 6(b) Osnovne uredbe uporabila posojila, ki so se štela za primerljiva glede dobe odplačila, višine glavnice in namena.

(39) Kot zadnje je korejska vlada trdila, da bi se kot relevantna referenčna obrestna mera morala uporabiti obrestna mera za primerljivo posojilo, ki je bilo odobreno v istem času kot sporno posojilo, ne pa obrestne mere, veljavne v obdobju preiskave, saj so bile le-te zaradi finančne krize v obdobju preiskave neobičajno visoke.

(40) Med preiskavo je bilo ugotovljeno, da obrestne mere za posojila, odobrena pod tržnimi pogoji, nihajo in s tem odražajo razmere na trgu. Za takšna posojila bi tako v obdobju preiskave veljale enake obrestne mere ne glede na to, ali so bila odobrena v istem času kot državno posojilo ali ne. Tako Komisija ni odstopila od svoje običajne prakse, predvidene v Osnovni uredbi in smernicah za izračun. Zadevni zahtevek se zato zavrne.

(41) Dva korejska proizvajalca - izvoznika sta trdila, da je razvrstitev posojil v pet kategorij na podlagi višine glavnice, ki jo je izdelala Komisija, samovoljna in je v neskladju z običajno prakso korejskih bank, ter da posledično določanje obrestne mere na podlagi višine posojila ni ustrezna metodologija za določanje referenčne obrestne mere. Eden od korejskih proizvajalcev - izvoznikov je trdil, da bi morala Komisija, ker korejske banke kot odločilnega dejavnika za določanje obrestne mere ne upoštevajo višine posojila, kot edino referenco uporabiti dejansko povprečno obrestno mero, ki jo proizvajalec plača za komercialna posojila. Dva korejska proizvajalca - izvoznika sta tudi trdila, da bi morala Komisija za posojila EXIM-SM kot referenčno obrestno mero uporabiti obrestne mere za trgovinska posojila.

(42) Kot odgovor na te zahtevke se zagovarja stališče, da je v skladu s členom 6(b) Osnovne uredbe višino subvencije nedvoumno treba izračunati na podlagi primerljivega komercialnega posojila, ki ga je družba na trgu dejansko lahko dobila. Zato je praksa Komisije na tem področju primerjati posojila, podobna po znesku, namenu in dobi odplačila, kakor je predvideno v smernicah za izračun. Trgovinska posojila (to je kratkoročna posojila za financiranje stroškov obratovanja), ki so jih pridobili korejski proizvajalci - izvozniki, se od spornih posojil EXIM-SM razlikujejo po namenu (glej uvodno izjavo 126 začasne uredbe) ter po dobi odplačila in zato niso primerljiva posojila. Zadevni zahtevki se zato zavrnejo.

(43) Ta dva korejska proizvajalca - izvoznika sta nato naprej dokazovala, da je Komisija uporabila izredno visoke obrestne mere, ki so bile posledica finančne krize v Koreji, kot referenco za izračun višine subvencije v primeru posojil, odobrenih pred izbruhom te krize.

(44) V skladu s členom 6(b) Osnovne uredbe se korist izračuna na podlagi primerjave obrestnih mer za državna posojila z obrestnimi merami za primerljiva komercialna posojila. Da bi se ta določba upoštevala, so se povprečne obrestne mere za državna posojila primerjale s povprečnimi obrestnimi merami za primerljiva komercialna posojila v obdobju preiskave. Zadevni argument se zato zavrne.

(b) *Posojilo „Fishing Net Production" (FNLP)*

(45) KV je trdila, da je posojilo namenjeno izključno industriji ribiških mrež, tako da ne podeljuje koristi izvoznikom žice iz nerjavnega jekla niti ne pomeni specifičnega posojila za industrijo nerjavnega jekla. Poleg tega naj bi družba, ki proizvaja tako ribiške mreže kakor tudi žico iz nerjavnega jekla, finančna sredstva in računovodstvo vodila ločeno.

(46) Preiskava je odkrila, da so proizvajalci - izvozniki žice iz nerjavnega jekla prejeli takšno posojilo, kar je izpodbojno, saj je, kakor je priznala KV, do njega upravičena samo industrija ribiških mrež. Za nepomembno se šteje dejstvo, da pri sporni shemi ne gre za specifično shemo, namenjeno proizvajalcem izdelka v preiskavi, dokler je program specifičen kot tak in so koristi, dobljene v njegovem okviru, vezane na proizvodnjo zadevnega proizvoda. Tu velja slednje, saj so se s subvencioniranim posojilom skupni finančni stroški proizvajalca znižali, kar gre tudi v korist zadevnega izdelka. Predložen ni bil noben dokaz, da zadevni proizvajalci - izvozniki svoja finančna sredstva upravljajo na način, ki zagotavlja, da odobritev posojila ne vpliva na skupne finančne stroške družbe. Zadevni argument se zato zavrne.

(c) *Posojila iz skladov „SMEs Start-up and Promotion" (SME-SPFL)*

(47) KV je trdila, da posojila tipa C, odobrena v okviru „Pusan Metropolitan City Support Fund Establishment and Operation Bylaw" niso odvisna od ustvarjenega izvoza, saj je osem glavnih in 12 dodatnih meril za določanje upravičenosti do takšnega posojila objektivnih in nevtralnih. Edini element, povezan z izvozom, je dodatno upoštevanje malih in srednjih podjetij, katerih izvozna prodaja znaša več kakor 20 % njihovega skupnega prometa. Namen sheme ni spodbujanje izvoza, temveč uporaba deleža izvoza kot posrednega kazalca dejavnosti tehnološkega razvoja.

(48) Zagovarja se stališče, da je merilo, povezano z ustvarjenim izvozom, res samo eno od mnogih meril, vendar pa ima vseeno za posledico, da je shema odvisna od ustvarjenega izvoza in zato specifična. To je nedvoumno določeno v členu 3(4)(a) Osnovne uredbe, po katerem se subvencije, ki so od ustvarjenega izvoza odvisne zakonsko ali dejansko, bodisi izključno ali kot eden od mnogih pogojev, štejejo za specifične. Ker je eden od elementov, ki jih organ pri dodeljevanju posojil upošteva, dosežen določen minimalni delež izvoza v skupnem prometu, je ta zahteva glede odvisnosti od ustvarjenega izvoza izpolnjena, saj družba koristi brez prekoračitve določene ravni izvozne prodaje ne bi mogla pridobiti. Zahtevek KV se zato zavrne.

(d) *Posojilo „Technology Development Business“ (TDBL)/Sklad „Science and Technology Promotion“ (STPF)*

(49) Korejska vlada je trdila, da ti programi zagotavljajo podporo raziskovalnim dejavnostim v skladu s členom 8(2)(a) SSIU in so zato neizpodbojni. Poleg tega sta tehnološki razvoj ter spodbujanje znanosti in tehnologije objektivni in nevtralni merili v smislu člena 2(1)(b) SSIU, programi pa so načeloma na voljo vsem proizvajalcem, ki vlagajo v projekte za tehnološki razvoj, in zato niso specifični. KV je glede STPF še trdila, da ministrstvo za znanost in tehnologijo uporablja pregledna in objektivna merila, tako da sama nima diskrecije pri izbiri prednostnih projektov, ter da Komisija ni predložila nobenega dokaza za svojo ugotovitev, da je bila ta diskrecija.

(50) Trditev, da sta oba programa neizpodbojna, se zavrne iz istih razlogov, kot so navedeni v uvodnih izjavah 75 do 77 spodaj. Predložen ni bil noben dokaz, ki bi povzročil dvom o začasni ugotovitvi, da je posojilo TDBL namenjeno samo določenim gospodarskim panogam, ki vlagajo v posebne projekte, ki jih določi ministrstvo za trgovino in industrijo. Glede STPF tudi ni bila predložena nobena informacija o merilih, ki jih je uporabilo ministrstvo za znanost in tehnologijo. Med preiskavo je bilo preverjeno, da je ministrstvo za znanost in tehnologijo občasno dejansko odločalo o prednostnih projektih. To se šteje za zadosten dokaz za ugotovitev, da je STPF dejansko specifičen v smislu člena 3(2)(c) Osnovne uredbe. Zato se zahtevek, da shemi nista specifični, zavrne.

(e) *Posojila za financiranje izvoza*

(51) Eden od korejskih proizvajalcev - izvoznikov je trdil, da Komisija ni upoštevala določenih preverjenih informacij in da je pri izračunu koristi v okviru posojil EXIM-SM naredila napako.

(52) Ta trditev se šteje za utemeljeno. Višina subvencije je bila za zadevno družbo zato ustrezno popravljena.

(53) KV je trdila, da so bila posojila EXIM-EC (izvozni krediti pred odpremo), EXIM-SM in EXIM-FIC odobrena po višjih obrestnih merah, kot jih je EXIM dejansko plačal za finančna sredstva, in da zato posojila EXIM-EC, EXIM-SM in EXIM-FIC niso izpodbojna. Poleg tega je dokazovala, da po opombi 5 k členu 3(1)(a) SSIU ukrepi iz Priloge I niso izvozne subvencije in zato ne bi smeli biti prepovedani v okviru te ali katere koli druge določbe SSIU.

(54) Zagovarja se stališče, da ti argumenti veljajo samo za „izvozne kredite“, kot so opredeljeni v točki (k) Priloge I k Osnovni uredbi. Kakor je že razloženo v uvodnih izjavah 129 in 130 začasne uredbe, se posojila EXIM-EC (izvozni krediti pred odpremo), EXIM-SM in EXIM-FIC ne štejejo za „izvozne kredite“ in ne spadajo pod točko (k) Priloge I k Osnovni uredbi. Zadevni zahtevki se zato zavrnejo.

(55) Korejska vlada je dokazovala, da posojilo EXIM-FIC v smislu člena 3(1) SSIU ni odvisno niti od ustvarjenega izvoza niti od tega, da ima uporaba domačega blaga prednost pred uporabo uvoženega blaga. KV je trdila tudi, da posojilo EXIM-FIC ni specifično, ker je na voljo številnim različnim gospodarskim panogam in ker je merilo tujih naložb objektivno in nevtralno v smislu člena 2(1)(b) SSIU.

(56) Komisija je kot odgovor na te argumente glede posojil EXIM-FIC ugotovila, da so na voljo samo družbam, ki vlagajo v tujini, in so zato specifična v smislu člena 3(2)(b) Osnovne uredbe, saj ne temeljijo na nevtralnih merilih, kakor so razložena v uvodnih izjavah 80 do 84 spodaj. Sprejeto pa je bilo tudi stališče, da posojilo EXIM-FIC v smislu člena 3.1 SSIU ni odvisno niti od ustvarjenega izvoza niti od tega, da ima uporaba domačega blaga prednost pred uporabo uvoženega blaga.

2. **Sistem pavšalnega vračila dajatve**

(57) KV je dokazovala, da je ta shema sistem povračila v smislu Priloge I(i), Priloge II in Priloge III k SSIU, ter nadalje trdila, da se uvozne dajatve ne povrnejo v višini, ki bi presegla višino uvoznih dajatev, obračunanih na uvožene vložke, ki se porabljajo pri proizvodnji blaga za izvoz, pri čemer se odpadki upoštevajo v normalnem obsegu.

(58) Kot odgovor na te argumente se zagovarja stališče, da pri shemi pavšalnega vračila dajatve ne gre niti za shemo povračila carine niti za shemo nadomestnega povračila dajatve v smislu Priloge I(i), Priloge II in Priloge III k SSIU, saj ni obveznosti, da se uvozijo vložki za proizvodnjo blaga za izvoz. Korejski sistem pavšalnega vračila dajatve spada bolj pod splošno opredelitev subvencije v skladu s členom 2 Osnovne uredbe, ki vključuje člen 1 SSIU. Predstavlja subvencijo, saj daje KV finančni prispevek v obliki nepovratnih sredstev na podlagi izvozne vrednosti FOB in prejemniku s tem podeljuje neposredno korist. Subvencija je zakonsko odvisna od ustvarjenega izvoza in se

posledično v skladu s členom 3(4)(a) Osnovne uredbe šteje za specifično. S tem se vprašanje presežnega odpusta uvoznih dajatev, kot je navedeno v s členu 2(l)(a)(ii) Osnovne uredbe, ne postavlja, saj je ta vidik pomemben samo v primeru shem povračila in nadomestnega povračila v skladu s prilogami I do III k Osnovni uredbi. Te trditve se zato zavrnejo.

(59) KV je navajala, da se v skladu z odstavkom 2 Priloge II(II) k SSIU v primeru, kjer ni sistema ali postopka za ugotavljanje pojava presežnega plačila, opravi nadaljnje preverjanje v skladu z odstavkom 1 Priloge II(II), če preiskovalni organi to štejejo za potrebno. KV je trdila, da Komisija ni preverila, ali dejansko obstaja presežno povračilo uvoznih dajatev na vložke, porabljene pri proizvodnji izvoženih izdelkov, zato ni podlage za sklep, da je korejski sistem pavšalnega vračila dajatve subvencija v skladu s členom 3(4)(a) Osnovne uredbe.

(60) Zagovarja se stališče, da je ta argument nepomemben, saj se odstavek 2 Priloge II(II) k SSIU nanaša na sheme povračila dajatve, kamor pa, kot je razloženo zgoraj, zadevni program ne spada. Tudi če bi to bila shema povračila dajatve, bi bila v skladu s Prilogo II(II)(5) in Prilogo III(II)(3) k Osnovni uredbi v vsakem primeru naloga vlade države izvoznice, da opravi takšno preverjanje na podlagi dejanskega poslovanja. KV takega preverjanja ni opravila Komisija zato ni preverila, ali je dejansko prišlo do presežnega povračila uvoznih dajatev na vložke, porabljene pri proizvodnji izvoženega blaga.

(61) Eden od korejskih proizvajalcev - izvoznikov je navajal, da argument Komisije, da ni sistema ali postopka za potrjevanje, kateri vložki se porabljajo pri proizvodnji izvoženega blaga in v kakšnih količinah, ni ustrezen, saj je povračilo dajatve dopustno samo za vložke, dejansko porabljene pri proizvodnji izvoženega blaga, in za dejansko plačane uvozne dajatve.

(62) Kot odgovor na te argumente se zagovarja stališče, da se pri sistemu pavšalnega vračila dajatve višina prejetih nepovratnih sredstev ne izračunava na podlagi vložkov, dejansko porabljenih v proizvodnem procesu, ali na podlagi dejansko plačanih uvoznih dajatev, temveč kot pavšalni znesek na podlagi celotnega izvoza. Te trditve se zato zavrnejo.

(63) Eden od korejskih proizvajalcev - izvoznikov, ki je po svojih navedbah plačal uvozne dajatve na surovine, porabljene pri proizvodnji zadevnega izdelka, in zadevni izdelek izvozil, je nadalje dokazoval, da z uporabo tega sistema ni prejel nobene koristi, saj naj bi bil znesek povračila carine nižji od zneska, ki bi ga prejel v primeru uporabe individualnega sistema. KV je poleg tega dokazovala, da je korejski proizvajalec - izvoznik, ki je uporabil shemo pavšalnega vračila dajatve, Komisiji predložil dokaze, da je bil znesek povračila uvoznih dajatev v njegovem primeru veliko nižji od uvoznih dajatev, ki so bile v obdobju preiskave obračunane za uvožene vložke, porabljene pri proizvodnji blaga za izvoz.

(64) Kot odgovor na te argumente se zagovarja stališče, da iz zgoraj navedenih razlogov plačila v okviru sistema pavšalnega vračila dajatve pomenijo nepovratna sredstva, ki temeljijo na ustvarjenem izvozu, ter so zato v skladu s členom 3(4)(a) Osnovne uredbe specifična in izpodbojna. Poleg tega je nepomembno, ali bi uporaba dovoljene sheme povračila dajatve proizvajalcu - izvozniku prinesla več koristi, saj se je le-ta odločil pridobiti korist v okviru sheme, ki pomeni izpodbojno subvencijo. Ti argumenti se zato zavrnejo.

3. **Davčni programi**

(a) *Nespecifičen značaj omejitve na predelovalno industrijo*

(65) Komisija je v okviru svoje začasne ugotovitve zagovarjala stališče, da so določeni členi zakona „Tax Exemption and Reduction Control Law“ (TERCL) izpodbojni, saj so zaradi omejenosti na določene družbe, vključno s tistimi iz predelovalne industrije, specifični v skladu s členom 3(2)(a) Osnovne uredbe. Ti členi so bili:

— člen 7 (posebno davčno znižanje in oprostitev za mala in srednja predelovalna podjetja itd.),

— člen 8 (rezerva za tehnološki razvoj),

— člen 9 (davčni dobropis za izdatke za razvoj tehnologije in človeških virov),

— člen 25 (davčni dobropis za naložbe v stroje in opremo za povečanje produktivnosti),

— člen 27 (kratkoročni davčni dobropis za naložbe).

(66) KV je trdila, da lahko določbe teh členov v praksi uporabljajo številne zelo različne industrijske/družbe, tako da niso specifične v smislu člena 2(1)(a), (b) in (c) SSIU ter posledično niso izpodbojne (ti odstavki SSIU so prepisani v členu 3(2)(a), (b) in (c) Osnovne uredbe). KV je zlasti poudarila, da je pojem „predelovalne industrije“ opredeljen zelo široko in v praksi zajema na desettisoče podkategorij gospodarskih panog.

(67) Temeljno načelo koncepta specifičnosti je, da bi morali za subvencijo, ki izkrivlja razporejanje sredstev v gospodarstvu z dajanjem prednosti določenim družbam pred drugimi, veljati izravnalni ukrepi, če ta subvencija povzroča škodo. Kjer je upravičenost do subvencij znotraj gospodarstva omejena na podlagi nenevtralnih meril, se predpostavlja obstoj takšnega izkrivljanja razporejanja sredstev. To načelo je podlaga za člen 2(1)(a) SSIU in člen 3(2)(a) Osnovne uredbe, po katerih je subvencija specifična, če organ, ki subvencijo podeljuje, ali zakonodaja, v skladu s katero ta organ deluje, upravičenost do subvencije izrecno omejuje na določene družbe. V tem primeru se zagovarja stališče, da je pojem „predelovalne industrije“ sicer lahko široko opredeljen, da pa so določbe zgoraj navedenih členov TERCL naprej zasnovane tako, da omejujejo koristi, predvidene v njih, na določene družbe, s tem ko pogojujejo upravičenost z drugimi nenevtralnimi merili, kot so naložbe v določene vrste izdelkov visoke tehnologije ali tuje naložbe.

(68) KV je dokazovala, da so takšna merila nevtralna, saj imajo vse družbe enako možnost koristiti subvencije. Tako je dokazovala, da je na primer subvencija družbam, ki vlagajo v čezmorske naložbe, nespecifična, saj imajo vsa podjetja možnost vlaganja v čezmorske naložbe. Vendar pa je v skladu s tem argumentom tudi subvencija, omejena na družbe tekstilne industrije, nespecifična, saj imajo vse družbe „možnost“, da svojo proizvodnjo razširijo na tekstil. Da bi bil koncept specifičnosti v okviru SSIU smiseln, mora vključevati situacije, v katerih vlade subvencije pogojujejo s pogoji, za katere vnaprej vedo, da bodo občutno omejili število upravičenih družb; s takšnimi subvencijami se daje prednost določenim družbam pred drugimi. Iz tega razloga merila KV za določanje prejemnikov niso „nevtralna“ in se, kakor je razloženo spodaj, ne uporabljajo horizontalno v skladu s členom 3(2)(b) Osnovne uredbe. Zato se zagovarja stališče, da so subvencije v okviru teh členov TERCL specifične; v nadaljevanju je to za posamezne sheme podrobneje utemeljeno.

(b) *Nedovoljeno delovanje*

(69) KV je trdila, da tisti členi TERCL o davčnih določbah, ki jim pritožnik v tem postopku ni ugovarjal, ne bi smeli biti vključeni v ugotovitve v okviru tega postopka. Ti členi so:

— člen 5 (poseben davčni dobropis za mala in srednja podjetja),

— člen 7 (posebno davčno znižanje in oprostitev za mala in srednja predelovalna podjetja itd.),

— člen 27 (kratkoročni davčni dobropis za naložbe).

(70) Korejska vlada je zlasti dokazovala, da:

(i) so v členu 11 SSIU (člen 10 Osnovne uredbe) navedene informacije, ki jih mora pritožba vsebovati, kamor spadajo tudi dokazi o obstoju, višini in vrsti zadevne subvencije;

(ii) se v skladu s členom 12(1) SSIU (člen 11 Osnovne uredbe) zainteresirane članice in vse zainteresirane stranke v okviru preiskave v zvezi z izravnalnimi dajatvami obvesti o tem, katere informacije organi potrebujejo;

(iii) bi v skladu z odstavkom 7 Priloge VI k SSIU (člen 26(3) Osnovne uredbe) morala biti ustaljena praksa, da so zadevne družbe pred (kontrolnim) obiskom obveščene o splošni naravi informacij, ki se preverjajo, in o morebitnih dodatnih informacijah, ki jih je treba predložiti.

(71) Korejska vlada je trdila, da se te določbe SSIU niso upoštevale, saj so bili v ugotovitve vključeni programi, ki jim pritožnik ni ugovarjal, ter da KV in nekateri sodelujoči proizvajalci - izvozniki tudi niso imeli možnosti, da se ustrezno branijo.

(72) Kot odgovor na trditve KV se zagovarja stališče, da se ne more zahtevati, da pritožniki ob vložitvi pritožbe poznajo vsako podrobnost domnevnih subvencijskih programov v tretji državi. V tem primeru je pritožnik navedel številne domnevne davčne subvencije, odobrene v okviru TERCL. V preiskavi so bile potem odkrite še druge davčne subvencije, odobrene v okviru določenih določb TERCL, ki v pritožbi niso bile izrecno navedene, imajo pa zelo podoben učinek

kakor v pritožbi navedene sheme. Zaradi narave teh subvencij in zlasti zaradi dejstva, da so odobrene v splošnem okviru TERCL (ki je predmet številnih pritožnikovih domnev o subvencijah), se sklepa, da ima Komisija pravico te sheme preiskati in po potrebi priporočiti uvedbo izravnalnih ukrepov.

(c) *Člen 8 TERCL (rezerva za tehnološki razvoj)*

(73) Poleg trditve KV, da so določbe tega člena nespecifične, je KV trdila tudi, da gre pri tem členu za neizpodbojno subvencijo za raziskave in razvoj (R&R) v smislu člena 8(2)(a) SSIU (ta odstavek SSIU je prepisan v členu 4(2) Osnovne uredbe).

(74) Pri tem se opominja, da proti subvencijam za R&R, ki izpolnjujejo zahteve člena 8(2)(a) SSIU in o katerih je STO uradno obveščena v skladu s členom 8(3) navedenega sporazuma, preiskava niti ne more biti uvedena. Glede člena 8 TERCL je bilo ugotovljeno, da Koreja o tej določbi STO ni uradno obvestila v skladu s členom 8(3) SSIU. Posledično je imela Komisija pravico, da uvede preiskavo te določbe TERCL. Glede trditve KV, da je določba neizpodbojna in zato ne more biti predmet izravnalnih ukrepov, pa mora KV dokazati takšno neizpodbojnost. Komisija je KV na začetku preiskave dala možnost, da tak dokaz predloži, česar pa KV ni storila. V teh okoliščinah se lahko uvedejo izravnalni ukrepi za koristi, ki izhajajo iz tega člena.

(75) Glede trditve KV o nespecifičnosti sheme je ugotovljeno, da shema ni nevtralna, saj razlikuje med navadnimi in tehnološko intenzivnimi družbami. Slednjim se odobri višja korist. Takšno razlikovanje kaže, da merila niso nevtralna in da izključujejo številne družbe, ki jim takšen tehnološki razvoj ni potreben. Iz teh razlogov in iz razlogov, navedenih v uvodnih izjavah 67 in 70 zgoraj, se zagovarja stališče, da je člen 8 TERCL specifičen in zato izpodbojen.

(d) *Člen 9 TERCL (davčni dobropis za izdatke za razvoj tehnologije in človeških virov)*

(76) Poleg splošne trditve KV, da so določbe tega člena nespecifične, je KV trdila tudi, da je merilo za razvoj tehnologije in človeških virov objektivno in nevtralno merilo v smislu člena 2(1)(b) SSIU. Zagovarja se stališče, da to merilo ni niti nevtralno v smislu navedenega člena SSIU niti v smislu točke (b) člena 3(2) Osnovne uredbe. V skladu s slednjim členom veljajo za objektivna merila ali pogoje horizontalno uporabljena merila ali pogoji gospodarske narave, ki so nevtralni. Določbe tega člena TERCL se ne štejejo za horizontalno uporabljene, saj so družbe v določenih industrijah jasno bolj tehnološko usmerjene kot družbe v drugih industrijah in bodo zato to določbo bolj verjetno uporabile. KV je z uzakonitvijo te določbe TERCL družbam v določenih industrijah podelila nesorazmerno korist.

(77) Zagovarja se stališče, da je ta shema specifična, saj je omejena na določene družbe (glej uvodne izjave 67 do 70), in zato izpodbojna.

Shema je specifična in s tem izpodbojna tudi v skladu s členom 3(2)(b) Osnovne uredbe.

(e) *Člen 23 TERCL (rezerva za izgube pri čezmorskih naložbah)*

(78) KV je opozorila, da določbe tega člena ne veljajo od januarja 1998. Trdila je tudi, da so določbe tega člena dostopne številnim različnim industrijam ter da je merilo čezmorskih naložb objektivno in nevtralno merilo v smislu člena 2(1)(b) SSIU.

(79) Po svoji naravi ta določba ustreza davčnemu odlogu, pri čemer se bo zadevni znesek po poteku dveh let ponovno prištel davčni osnovi družbe, in sicer v enakih delnih zneskih čez obdobje treh let. Posledično so iz davkov, ki so bili odloženi v zadnjem letu upravičenosti (davčno leto 1997), koristi za družbe, ki so to davčno določbo uporabile, nastajale še v obdobju preiskave (od 1. aprila 1997 do 31. marca 1998) in bodo nastajale še nekaj let po njem.

(80) Glede trditve KV, da so določbe tega člena dostopne številnim različnim gospodarskim panogam, je Komisija v okviru svojih začasnih ugotovitev zabeležila, da so določbe tega člena omejene na tiste korejske družbe, ki vlagajo v tujini. Predložena ni bila nobena nova informacija o nasprotnem. Kot v primeru zgornje trditve KV, da omejitve na predelovalno industrijo niso specifične narave (glej uvodne izjave 67 do 70), je dejstvo, da določbe člena 23 TERCL omejujejo koristi, predvidene v njem, na določene družbe. Ta določba je zato specifična v skladu s členom 3(2)(a) Osnovne uredbe in posledično izpodbojna.

(81) KV je tudi trdila, da je merilo čezmorskih naložb objektivno in nevtralno merilo v smislu člena 2(1)(b) SSIU. Zagovarja se stališče, da to merilo ni nevtralno v smislu navedenega člena SSIU niti v smislu člena 3(2)(b) Osnovne uredbe. V skladu s slednjim členom veljajo za objektivna

merila ali pogoje horizontalno uporabljena merila ali pogoji gospodarske narave, ki so nevtralni. Določbe tega člena TERCL se ne štejejo za objektivne, saj je vnaprej znano, da družbe, ki ne vlagajo v tujini, ne bodo upravičene do koristi. To merilo tako ni niti nevtralno niti se ne uporablja horizontalno. KV je z uzakonitvijo te določbe TERCL korist podelila omejenemu številu družb s čezmorskimi interesi v tujini.

(82) Zato se ta določba TERCL šteje za specifično v skladu s členom 3(2)(b) Osnovne uredbe in posledično za izpodbojno.

(f) *Člen 25 TERCL (davčni dobropis za naložbe v stroje in opremo za povečanje produktivnosti)*

(83) Poleg trditve KV, da so določbe tega člena nespecifične, je KV izpostavila, da je bila določba tega člena, po kateri so imeli domači stroji in oprema prednost pred uvoženimi, črtana konec leta 1996, to je pred obdobjem preiskave. Komisija je v okviru svojih začasnih ugotovitev dejansko zabeležila, da je bila določba člena, ki je predvidela različne veljavne odstotke za uvožene stroje in opremo (dobropis 3 %) ter doma kupljene stroje in opremo (dobropis 10 %), črtana konec leta 1996. Ker pa lahko družbe za naložbene projekte, ki so se začeli pred koncem leta 1996 in se nadaljevali po tem času, na željo uporabijo odstotke, ki so veljali pred tem časom, so koristi nastajale še v obdobju preiskave.

(84) Glede različnih odstotkov, ki so za uvožene in doma kupljene stroje in opremo veljali do konca leta 1996, pa je že bilo ugotovljeno, da je shema specifična v skladu s členom 3(4)(b) Osnovne uredbe. V zvezi s splošno trditvijo o nespecifičnosti se zagovarja stališče, da ta shema je specifična, saj je omejena na določene družbe (glej uvodne izjave 67 do 70), in zato izpodbojna. Vnaprej je znano, da bodo samo zaradi vrste svoje poslovne dejavnosti nekatere družbe bolj verjetno koristile davčne ugodnosti za izboljšanje produktivnosti kakor druge. S tem so koristi v okviru te sheme neizogibno bolj pomembne za določene sektorje kakor za druge.

(g) *Člen 27 TERCL (kratkoročni davčni dobropis za naložbe)*

(85) Poleg trditve KV, da so določbe tega člena nespecifične, je KV izpostavila, da je bila določba, po kateri so imeli domači stroji in oprema prednost pred uvoženimi, črtana konec leta 1996. Komisija je v okviru svojih začasnih ugotovitev zagovarjala stališče, da so koristi, nastale v okviru tega člena, izpodbojne, saj lahko družbe za investicijske projekte, začete pred koncem leta 1996, na željo uporabijo različne odstotke za uvožene stroje in opremo (dobropis 3 %) ter doma kupljene stroje in opremo (dobropis 10 %), veljavne do konca leta 1996. S tem so koristi nastajale še v obdobju preiskave.

(86) Zagovarja se stališče, da je ta shema specifična, saj je omejena na določene družbe (glej uvodne izjave 67 do 70), in zato izpodbojna. Zaradi različnih odstotkov, ki so veljali do konca leta 1996, je shema specifična v skladu s členom 3(4)(b) Osnovne uredbe. Kar pa zadeva splošno trditev o nespecifičnosti, lahko to shemo, kot tisto po členu 25, uporabljajo samo tiste družbe, ki vlagajo v stroje in opremo za izboljšanje produktivnosti. Zaradi narave tega pogoja je neizogibno, da bodo določene družbe bolj verjetno imele koristi kakor druge.

4. **Višina subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi**

(87) Ob upoštevanju zgornjih dokončnih ugotovitev, povezanih s posameznimi shemami, je višina subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za posamezne proizvajalce - izvoznike v preiskavi naslednja:

	Posojila (izvoz)	Posojila (drugo)	Davek (izvoz)	Davek (drugo)	Povračilo dajatve	Subvencija skupaj
Korea Welding	0,47	0,06	0,34	0,08	0	0,95
Shine Metal Products	1,63	0	0	0	1,09	2,72
Dae Sung Rope Mfg Co., Ltd.	0,09	0,15	0,06	0,55	0	0,85
Korea Sangsa Co. Ltd/ Myung Jin Co., Ltd.	0,17	0	0,15	0,25	0	0,57
Kowel Special Steel Wire Co.	0,88	0	0	0,03	0	0,91
SeAH Metal Products Co., Ltd.	2,31	0,18	0,02	0	0	2,51

(88) Tehtana povprečna stopnja subvencije na ravni države za vse proizvajalce - izvoznike v preiskavi, ki predstavljajo celoten izvoz s poreklom iz Koreje v Skupnost, znaša, izraženo v odstotku cene CIF na mejah Skupnosti, manj kot 1 % in je s tem neznatna. V teh okoliščinah je treba subvencijsko maržo za Korejo v skladu s členom 14(3) Osnovne uredbe šteti za zanemarljivo.

(E) ŠKODA

1. Uvodne opombe

(89) Na podlagi zgornjih ugotovitev o Koreji, po katerih je stopnja subvencije na ravni države za to državo pod pragom neznatne škode, se uvoz tanke žice iz nerjavnega jekla s poreklom iz Koreje ne šteje več za subvencioniran uvoz. V nasprotju z ugotovitvami iz začasne uredbe se bo zato za oceno škode v nadaljevanju upošteval samo uvoz s poreklom iz Indije.

2. Industrija Skupnosti

(90) Ker nobena od zadevnih strank ni predložila novih dokazov ali drugih utemeljenih argumentov, se potrdijo dejstva in ugotovitve iz uvodnih izjav 206 in 207 začasne uredbe, to pomeni, da proizvajalci Skupnosti - pritožniki, ki predstavljajo več kot 75 % skupne proizvodnje tanke žice iz nerjavnega jekla v Skupnosti, v skladu s členom 9(1) Osnovne uredbe tvorijo industrijo Skupnosti.

3. Vidiki konkurenčnosti

(91) Indijski proizvajalci - izvozniki so v svojih pripombah po obvestilu ponovili trditev, da so vsi podatki, ki jih je v okviru tega postopka predložila industrija Skupnosti, zaradi enotne uporabe sistema „dodatne dajatve na zlitine“ umetno napihnjeni, tako da pravilne analize škode v okviru protisubvencijskega postopka ni mogoče opraviti. Ker pa nobena od zainteresiranih strank ni predložila novih argumentov in ker je bilo dokončno odločeno o zavrnitvi pritožbe v zadevi št. IV/E-1/36 930 v zvezi s svetlimi palicami iz nerjavnega jekla, ki spadajo v isto kategorijo izdelkov kot žica iz nerjavnega jekla, se potrdijo ugotovitve iz uvodnih izjav 208 do 215 prehodne uredbe.

4. Poraba Skupnosti

(92) Nekatere zainteresirane stranke so po obvestilu dokazovale, da je metodologija za določanje porabe Skupnosti neprimerna, zlasti glede prodaje nesodelujočih proizvajalcev Skupnosti in uvoza iz tretjih držav.

(93) V zvezi s tem je treba opomniti, da so podrobni in preverjeni podatki na voljo samo za industrijo Skupnosti in sodelujoče proizvajalce - izvoznike v zadevni državi. V skladu z običajno prakso institucij Skupnosti so se zato uporabile informacije, ki so bile na voljo Komisiji, in sicer zlasti statistični podatki iz neodvisnih virov. Nobena od zainteresiranih strank ni predložila informacij, ki bi pokazale, da je pristop institucij Skupnosti v tem primeru neprimeren in neutemeljen.

(94) Zato se potrdijo ugotovitve iz uvodnih izjav 216 in 217 začasne uredbe.

5. Obseg uvoza in tržni deleži subvencioniranega uvoza

(95) Uvoz s poreklom iz Indije, izražen v tonah, je potekal tako: 52 ton v letu 1994, 117 v letu 1995, 189 v letu 1996, 445 v letu 1997 in 717 v obdobju preiskave. Uvoz se je tako v referenčnem obdobju neprekinjeno in znatno povečeval, in sicer za okrog 1 250%.

(96) Tržni delež uvoza s poreklom iz Indije se je stalno povečeval, in sicer od 0,3 % v letu 1994 na 0,6 % v letu 1995, 1,1 % v letu 1996 do 2,2 % v letu 1997, ter je v obdobju preiskave dosegel 3,3 %.

6. Cene subvencioniranega uvoza

(a) *Razvoj cene*

(97) Povprečna prodajna cena uvoza s poreklom iz Indije (v eku/kg) je med letoma 1994 in 1995 rasla (od 2,57 na 3,52), med letoma 1995 in 1997 neprekinjeno padala (od 3,52 v letu 1996 na 3,04 v letu 1997) in se po letu 1997 rahlo zvišala na 3,12 v obdobju preiskave.

(b) *Nelojalno nižanje cen*

(98) Nekatere zainteresirane stranke so ugovarjale metodologiji, ki jo je Komisija uporabila v predhodni fazi za izračun marž, za katere se nelojalno nižajo cene. Trdile so, da so te marže umetno zvišane, saj se negativni zneski, za katere so cene proizvajalcev - izvoznikov nelojalno nižale cene industrije Skupnosti, niso kompenzirali s pozitivnimi zneski.

(99) Treba je navesti, da so se v skladu z metodologijo za izračun marž, za katere se zbijajo cene, opisano v uvodnih izjavah 225 in 226 začasne uredbe, tehtane povprečne neto prodajne cene subvencioniranega uvoza za vsak model posebej primerjale s povprečnimi neto prodajnimi cenami posameznega modela industrije Skupnosti na trgu Skupnosti. Ta metodologija je zato omogočila, da se je znesek, za katerega je cena določenega modela proizvajalca - izvoznika presegla ceno industrije Skupnosti, upošteval pri vsaki posamezni transakciji.

(100) Zato se potrdijo ugotovitve o splošni metodologiji iz uvodnih izjav 225 do 226 začasne uredbe.

(101) Ker ni bilo drugih pripomb, se za uvoz s poreklom iz Indije potrdijo dejanske stopnje, za katere se nelojalno nižajo cene, navedene v uvodni izjavi 27 začasne uredbe.

7. **Položaj industrije Skupnosti**

(102) Ker nobena od zainteresiranih strank ni predložila argumentov k začasnim ugotovitvam o gospodarskih kazalcih v zvezi s položajem industrije Skupnosti, se potrdijo ugotovitve iz uvodnih izjav 228 do 238 začasne uredbe.

(103) Nekatere zainteresirane stranke so trdile, da na podlagi gospodarskih kazalcev za industrijo Skupnosti ni mogoče sklepati, da je bila tej industriji povzročena znatna škoda. Dokazovale so, da so se v industriji Skupnosti na področju proizvodnje, obsega prodaje in zaposlenosti pokazali znaki izboljšanja in da so naložbe ostale stabilne. Padajoč trend donosnosti pa naj bi bilo mogoče razložiti z odločitvijo industrije Skupnosti, da se osredotoči na izdelke z višjimi proizvodnimi stroški.

(104) Kakor je že navedeno v uvodnih izjavah 236 do 238 začasne uredbe, je sklep o znatni škodi, povzročeni industriji Skupnosti, temeljil na dejstvu, da industrija Skupnosti, soočena s subvencioniranim uvozom, ni uspela slediti pozitivnemu razvoju trga, da je med letom 1994 in obdobjem preiskave neprekinjeno izgubljala tržni delež ter da je stabilen obseg prodaje in stabilne cene uspela obdržati samo na račun svoje donosnosti, ki je postala celo negativna. Obseg prodaje industrije Skupnosti se je med letom 1994 in obdobjem preiskave dejansko povečal za samo 5 %, medtem ko se je poraba Skupnosti v istem obdobju povečala za 27 %. Rahel porast proizvodnje ter stabilen obseg prodaje in stabilne cene pa so le posledica prizadevanja industrije Skupnosti, da obdrži svoj položaj na trgu Skupnosti. Tako padajočega trenda donosnosti industrije Skupnosti ni mogoče razložiti izključno z dejstvom, da je industrija Skupnosti začela proizvajati tudi določene modele, pri katerih je bila konkurenca subvencioniranega uvoza manjša.

(105) Na podlagi zgoraj navedenega se sklepa, da je bila gospodarski panogi Skupnosti povzročena bistvena škoda v skladu z uvodnimi izjavami 236 do 238 začasne uredbe.

(F) **VZROK ŠKODE**

(106) Službe Komisije so v skladu s členom 8(6) in (7) Osnovne uredbe preučile, ali je bil uvoz s poreklom iz Indije vzrok znatne škode. Hkrati so tudi preučile, ali bi lahko gospodarski panogi Skupnosti škodo hkrati povzročili drugi znani dejavniki in ne subvencioniran uvoz, da bi s tem zagotovile, da se morebitna škoda, ki bi jo ti dejavniki povzročili, ne pripiše subvencioniranemu uvozu.

(a) *Učinki subvencioniranega uvoza*

(107) Znaten porast obsega prodaje (okrog 1 250 %) in tržnih deležev subvencioniranega uvoza (od 0,3 % na 3,3 %) med letom 1994 in obdobjem preiskave ter znatno nelojalno nižanje cene (26 % tehtanega povprečja za Indijo) sta časovno sovpadla s poslabšanjem položaja industrije Skupnosti v smislu izgube tržnih deležev, padca cen in poslabšanja donosnosti.

(108) Poraba tanke žice iz nerjavnega jekla v Skupnosti se je med letom 1994 in koncem obdobja preiskave povečala za 27 %. Sicer se je razvoj trga v določeni meri odrazil v obsegu prodaje industrije Skupnosti, vendar pa se je obseg prodaje povečal za samo 5 % in ni sledil povečanju porabe. Nasprotno pa sta se v enakem obdobju znatno povečala obseg in tržni delež subvencioniranega uvoza s poreklom iz Indije. To je časovno sovpadlo s poslabšanjem položaja industrije Skupnosti, ki je izgubljala tržne deleže in je morala od leta 1996 zmanjševati naložbe ter zniževati cene, kar je pripeljalo do finančnih izgub v letu 1997.

(109) Večina proizvajalcev Skupnosti, ki so bili od leta 1996 soočeni s poceni uvozom s poreklom iz Indije, si je prizadevala ohraniti svoje prodajne cene, medtem ko so jih maloštevilni znižali. Obe strategiji sta negativno vplivali na donosnost bodisi neposredno (z nižjimi cenami) bodisi posredno (z višjimi cenami, ki so vodile do zmanjšanja obsega prodaje in s tem do povišanja proizvodnih stroškov na tono). Od leta 1996 so vsi proizvajalci Skupnosti bistveno znižali svoje prodajne cene, kar je dodatno negativno vplivalo na njihovo donosnost, čeprav so si prizadevali usmeriti se na določene tržne niše, da ne bi utrpeli še večje škode zaradi učinkov subvencioniranega uvoza. To jasno priča o cenovni občutljivosti trga in o velikih posledicah zbijanja cen, ki so ga izvajali indijski proizvajalci - izvozniki.

(b) *Učinki drugih dejavnikov*

(110) Službe Komisije so v skladu s členom 8(7) Osnovne uredbe preučile, ali bi lahko na položaj industrije Skupnosti vplivali dejavniki, ki niso subvencioniran uvoz iz Indije, pri čemer so še posebej preučile vlogo drugih proizvajalcev Skupnosti, ki v preiskavi niso sodelovali, in vlogo uvoza iz tretjih držav.

1. *Drugi proizvajalci Skupnosti*

(111) Po sprejetju začasne uredbe so nekatere zainteresirane stranke dvomile o tem, da je škodo, ki jo je utrpela industrija Skupnosti, povzročil subvencioniran izvoz. Še zlasti so trdile, da so vzrok škode drugi dejavniki, in sicer drugi proizvajalci Skupnosti. V zvezi s tem so dokazovale, da zaradi omejenega sodelovanja proizvajalcev Skupnosti ocena vplivov prodaje nesodelujočih proizvajalcev Skupnosti ni v celoti zanesljiva.

(112) Treba je opomniti, da so podrobni in preverjeni podatki na voljo samo za industrijo Skupnosti. Zaradi visoke ravni sodelovanja industrije Skupnosti, kar zagotavlja reprezentativne ugotovitve, ter zaradi transparentnosti in cenovne občutljivosti trga Skupnosti s tanko žico iz nerjavnega jekla je dopustno sklepati, da so drugi proizvajalci Skupnosti, še zlasti glede cen, verjetno sledili podobnemu trendu kot industrija Skupnosti. Poleg tega nobena od zainteresiranih strank ni predložila informacij, ki bi nakazovale, da so proizvajalci, ki niso med pritožniki, dosegli boljše poslovne rezultate.

2. *Uvoz iz tretjih držav*

(113) Tržni deleži uvoza iz tretjih držav znašajo:

(Tržni deleži)	1994	1995	1996	1997	OP
Koreja	7 %	9 %	16 %	20 %	20 %
Švica	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
Drugi	2 %	3 %	3 %	2 %	3 %
Skupaj	12 %	15 %	22 %	25 %	26 %

Koreja

(114) Preučitev uvoza s poreklom iz Koreje v okviru te preiskave je pokazala, da je tehtana povprečna stopnja subvencije na ravni države pod pragom neznatne škode. Kot je prikazano v preglednici, sta se obseg in pripadajoč tržni delež uvoza s poreklom iz Koreje znatno povečala. V skladu z uvodno izjavo 227 začasne uredbe je pri tem uvozu prišlo do nelojalnega nižanja cen industrije Skupnosti. Treba je opomniti, da je stopnja, za katero se nelojalno niža cena, ugotovljena pri uvozu s poreklom iz Koreje (12 % tehtanega povprečja), znatno nižja kot v primeru uvoza s poreklom iz Indije (26 % tehtanega povprečja), kot je ugotovljeno v uvodni izjavi 227 začasne uredbe.

Druge tretje države

(115) Na podlagi zgoraj navedenih številk je bilo začasno sklenjeno, da uvoz iz drugih tretjih držav, še zlasti iz Švice, ni mogel odločilno vplivati na škodo, povzročeno industriji Skupnosti, saj so njegovi obseg in tržni deleži med letom 1994 in obdobjem preiskave ostali stabilni, medtem ko je uvoz iz zadevne države v tem obdobju neprekinjeno naraščal, in ni bilo znamenj nelojalnega nižanja cen industrije Skupnosti. Ker nobena od zainteresiranih strank ni predložila novih argumentov, se potrdijo ugotovitve iz uvodnih izjav 244 in 245 začasne uredbe.

(116) Na podlagi zgornjih ugotovitev se sklepa, da je uvoz iz tretjih držav, še zlasti iz Koreje, prispeval k škodi, povzročeni industriji Skupnosti. Vendar pa se zaradi tržnega deleža uvoza s poreklom iz Indije (ki je v obdobju preiskave znašal več kot 11 % skupnega uvoza v Skupnost) in ugotovljenega znatnega nelojalnega nižanja cen zagovarja stališče, da to samo ne zadostuje za prekinitev ugotovljene vzročne povezave med subvencioniranim uvozom iz Indije in znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti.

3. *Drugi dejavniki*

(117) Nobena od zainteresiranih strank ni predložila novih argumentov o tem, ali bi lahko drugi dejavniki prispevali k škodi, povzročeni industriji Skupnosti, in sicer zlasti padec povpraševanja, spremembe vzorcev porabe, tehnološki razvoj ter sprememba ustvarjenega izvoza ali produktivnosti v industriji Skupnosti. Zato se potrdijo ugotovitve iz uvodnih izjav 246 do 249 začasne uredbe.

(c) **Zaključek o vzroku škode**

(118) Tudi če so dejavniki, ki niso subvencioniran uvoz s poreklom iz Indije, prispevali k škodi, povzročeni industriji Skupnosti, le ti ne spreminjajo vzročne povezave med subvencioniranim uvozom s poreklom iz Indije in bistveno škodo, ki je bila s tem povzročena industriji Skupnosti.

(119) Na podlagi zgoraj navedenega se sklepa, da je subvencioniran uvoz s poreklom iz Indije sam po sebi vzrok znatne škode, povzročene industriji Skupnosti.

(G) **INTERES SKUPNOSTI**

(120) Po sprejetju začasne uredbe so uporabniki predložili pripombe v zvezi z možnimi učinki dajatev.

(121) V zvezi z industrijo Skupnosti in drugimi proizvajalci Skupnosti niso bili predloženi dodatni argumenti o vplivih dajatev na njihov položaj, tako da se potrdi ugotovitev, da bo uvedba ukrepov tej industriji Skupnosti omogočila, da ponovno doseže zadovoljivo stopnjo donosa ter da ohrani in nadalje razvija svoje dejavnosti v Skupnosti, s čimer zagotavlja delovna mesta in naložbe.

(122) Ker neodvisni uvozniki in dobavitelji niso predložili dodatnih argumentov, se potrdijo ugotovitve iz uvodnih izjav 256 do 261 začasne uredbe.

(123) V zvezi z uporabniki so nekatere družbe trdile, da bo uvedba ukrepov neposredno vplivala na njihov gospodarski položaj, saj se bodo s tem podražile njihove surovine. Vendar pa so navedla tudi, da lahko svoje potrebe pokrivajo v državah, ki niso zadevna država. Poleg tega bi bili vplivi morebitnega zvišanja cen zaradi splošno nizke ravni dajatev omejeni.

(124) Drugi uporabniki so poudarjali kakovost in zanesljivost izdelkov industrije Skupnosti ter zaradi tega menili, da uvedba ukrepov ne bo vplivala na njihov položaj.

(125) Zato se potrdijo ugotovitve iz uvodnih izjav 251 do 268 začasne uredbe, po katerih ni utemeljenih razlogov proti uvedbi izravnalnih dajatev.

(H) **DOKONČEN POTEK UKREPOV**

1. Koreja

(126) Zaradi zgornjih ugotovitev, da je tehtano povprečje subvencijske marže na ravni države za uvoz s poreklom iz Koreje neznatno, je treba ta postopek ustaviti v skladu s členom 14(3) Osnovne uredbe.

2. Indija

(127) Na podlagi zgoraj navedenih ugotovitev o subvencioniranju, škodi, vzročni povezavi in interesu Skupnosti se je proučilo, kakšno obliko in kakšen obseg bi morali imeti dokončni izravnalni ukrepi, da se odpravijo učinki škodljivih subvencij, ki izkrivljajo trgovanje, in da se na trgu Skupnosti s tanko žico iz nerjavnega jekla ponovno vzpostavi učinkovita konkurenca.

(128) V skladu s pojasnili iz uvodne izjave 271 začasne uredbe se je zato izračunala raven neškodljivih cen, pri kateri industrija Skupnosti pokrije svoje proizvodne stroške in doseže primerno donosnost prodaje.

(129) Primerjava ravni neškodljivih cen z izvozno ceno proizvajalcev je izkazala stopnje škode, ki so v vseh primerih presegle zneske subvencij, ugotovljene za sodelujoče proizvajalce - izvoznike (in so se gibale od okrog 20 % do več kot 70 %).

(130) V skladu s členom 15(1) Osnovne uredbe mora stopnja dajatve ustrezati višini subvencije, razen če je stopnja škode nižja. Tako so stopnje dajatve za sodelujoče indijske proizvajalce – izvoznike naslednje:

Družba	Predlagana izravnalna dajatev
Drawmet Wires Pvt Ltd, Mumbai	8,8
Indore Wire Ltd, Indore	19,3
Isibars/Isinox Ltd, Mumbai	10,1
Kei Industries Ltd, Delhi	0
Macro Bars and Wires Pvt Ltd, Mumbai	25,4
Mukand Ltd, Mumbai	13,2
Raajratna Metal Industries Ltd, Mumbai	42,9
Venus Wire, Indore	35,4

(131) Da se nepripravljenost na sodelovanje ne bi nagradila, se je štelo za primerno, da se stopnja dajatve za nesodelujoče družbe določi na podlagi najvišje stopnje, ki je bila za sodelujoče družbe ugotovljena pri posameznih subvencijskih programih, kar za nesodelujoče družbe s sedežem v Indiji znaša 44,4 %.

(132) Individualne stopnje dajatev, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev v okviru te protisubvencijske preiskave. S tem kažejo položaj med to preiskavo. Te stopnje dajatev veljajo tako izključno za uvoz izdelkov, ki imajo poreklo v zadevni državi in so jih proizvedle poimensko navedene pravne osebe. Za izdelke, ki so jih proizvedle druge družbe, ki v izvedbenem delu te uredbe niso poimensko navedene, vključno s povezanimi subjekti, ne veljajo te individualne stopnje dajatev, temveč preostala stopnja dajatve.

(133) Zahtevke za uporabo teh individualnih stopenj dajatve (npr. zaradi spremembe imena družbe) je treba nemudoma vložiti pri Komisiji, in sicer skupaj s potrebnimi informacijami, zlasti o spremembi dejavnosti družbe na področju proizvodnje ter domače in izvozne prodaje, povezane s to spremembo imena.

(J) POBIRANJE ZAČASNIH DAJATEV

(134) Zaradi višine izpodbojnih subvencij, ugotovljenih za proizvajalce - izvoznike s sedežem v Indiji, in zaradi obsega škode, povzročene industriji Skupnosti, se šteje za potrebno, da se varščine, položene za začasne izravnalne dajatve na uvoz s poreklom iz Indije v skladu z Uredbo (ES) št. 619/1999, dokončno poberejo v višini dokončnih carin oziroma v višini začasnih dajatev, če so slednje nižje.

(135) Varščine, položene za začasne izravnalne dajatve na uvoz s poreklom iz Koreje, je treba sprostiti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna izravnalna dajatev na uvoz žice iz nerjavnega jekla premera manj kot 1 mm, ki vsebuje 2,5 masnega odstotka ali več niklja, razen za žice, ki vsebujejo 28 masnih odstotkov ali več, vendar ne več kot 31 masnih odstotkov niklja, in 20 masnih odstotkov ali več, vendar ne več kot 22 masnih odstotkov kroma, ki se uvršča v tarifno oznako KN ex 7223 00 19 (oznaka TARIC 7223 00 19*90) in je po poreklu iz Indije.

2. Dokončne izravnalne stopnje dajatve na neto ceno franko meja Skupnosti, neocarinjeno, so:

Proizvajalec	Stopnja dajatve (%)	Dodatna oznaka TARIC
Drawmet Wires Pvt Ltd, B-482, Industrial Area, Bhiwadi, Indija	8,5	A001
Indore Wire Company Ltd, Near Fort, Indore 452 006 (MP), Indija	19,3	A004
Isinox Steels Ltd, Indiasteel Complex, Railway Gate No 4, Antop Hill, Wadala, Mumbai 400 037, Indija	10,1	A002
Mukand Ltd, L.B.S. Marg, Kurla, Mumbai 400 070, Indija	13,2	A003
Raajratna Metal Industries Ltd, 909, Sakar - III, Nr Income Tax, Ahmedabad 380 014, Gujarat, Indija	42,9	A005
Venus Wire Industries Ltd, Block No 19, Raghuvanshi Mill Compound, Senapati Bapat Marg, Lower Parel, Mumbai 400 013, Indija	35,4	A006
Macro Bars and Wires Pvt Ltd, 702 Bombay Market Building, Taredo Road, Mumbai 400 032, Indija	25,4	A008
Kei Industries Ltd, D-90, Okhla Industrial Area Phase-1, New Delhi, Indija	0	A020
Vse ostale indijske družbe	44,4	A999

3. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

4. Individualne carinske stopnje (v nasprotju z dajatvijo na ravni države za „druge“ družbe), navedene v tej uredbi, veljajo izključno za uvoz izdelkov, ki jih proizvede(-jo) poimensko navedena(-e) pravna(-e) oseba(-e) in imajo poreklo v zadevni državi. Te stopnje ne veljajo za proizvode, ki jih proizvedejo družbe, ki v izvedbenem delu te uredbe niso natančno poimensko navedene.

Zahtevke za uporabo teh individualnih carinskih stopenj (npr. zaradi spremembe imena družbe) je treba nemudoma vložiti pri Komisiji [1], in sicer skupaj s potrebnimi informacijami, zlasti o spremembi dejavnosti družbe na področju proizvodnje ter domače in izvozne prodaje, povezani s to spremembo imena. Komisija bo po posvetovanju s svetovalnim odborom Uredbo ustrezno spremenila, da prilagodi seznam družb, za katere veljajo individualne stopnje dajatve.

Člen 2

1. Varščine, položene za začasne izravnalne dajatve na uvoz s poreklom iz Indije v okviru Uredbe (ES) št. 619/1999, se dokončno poberejo v višini dokončno uvedenih dajatev. Varščine, ki presegajo dokončne izravnalne dajatve, se sprostijo.

2. Določbe iz člena 1(4) se uporabljajo tudi za dokončno pobiranje varščin, položenih za začasne izravnalne dajatve.

Člen 3

Ustavi se postopek v zvezi z uvozom žice iz nerjavnega jekla premera manj kot 1 mm s poreklom iz Koreje. Varščine, položene za začasne izravnalne dajatve na uvoz s poreklom iz Koreje v okviru Uredbe (ES) št. 619/1999, se sprostijo.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. julija 1999

Za Svet

Predsednik

S. NIINISTÖ

---

[1] Evropska komisija
Generalni direktorat 1 - Zunanji odnosi
Direktorat C
DEM 24 - 8/38
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruselj.